

Зората

*Вестител на Христовото
присъствие*



Зората

февруари 2025 г.

Съдържание

ТЕМАТИЧНА СТАТИЯ.....2

СЛАВНИТЕ РЕЗУЛТАТИ ОТ КРЪЩЕНИЕТО ЗА МЪРТВИТЕ 2

ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА21

ПРАВИЛНА МОЛИТВА..... 21

ЙОАН КРЪСТИТЕЛ..... 25

БОГАТИЯТ МЛАД МЪЖ 29

ПРИТЧАТА ЗА ОВЦЕТЕ И КОЗИТЕ..... 32

*Потърсете цитатите от Писанията в
Библията!*

Славните резултати от кръщението за мъртвите

"Както всички умират, защото принадлежат на Адам, така и всеки, който принадлежи на Христос, ще получи нов живот."

1 Коринтяни 15:22

Малцина ще отрекат, че цялата човешка раса е или мъртва, или умира. В началния стих Павел обяснява, че това е започнало с първия човек - Адам. Това се дължи на неподчинението на Адам на божествения закон. (Битие 2:16-17; 3:17-19). По същество цялата 15-а глава на 1 Коринтяни представя увереността, че на мъртвите ще бъде дадена възможност за пълно възстановяване към живот чрез възкресение.

Павел обяснява защо това е така: "както смъртта дойде в света чрез един човек (Адам), така и възкресението от мъртвите започна чрез друг човек." (Исус Христос) (стих). Тук ни се напомня, че именно човекът Христос Исус е изкупил света

от смъртта, което е в съответствие с думите на самия Исус, когато казва, че ще даде плътта си "моята плът, която ще дам за живота на света".
Йоан 6:51

Апостолът използва думата "откуп", за да опише тази особеност на Божия план за възстановяване на човека от осъждането на смъртта. Той пише: "Това е добро и е угодно на Бога, нашия Спасител, Който иска всички да се спасят и да разберат истината. Защото има един Бог и един Посредник, който може да помири Бога и човечеството чрез човека Христос Исус. Той даде живота си, за да откупи свободата за всички". 1 Тимотей 2:3-6

Гръцката дума в Новия завет, която е преведена като "откуп", означава "цена, която да съответства", "цена на изкуплението". Човекът Христос Исус, за когото Писанията заявяват, че е "свят, безвреден, непорочен, отделен от грешниците", съответства на съвършения човек Адам, който е създаден по божествен образ. (Евреи 7:26; Битие 1:26-27). Именно Адам донесъл смърт на себе си и на цялото си потомство, като престъпил божествения закон. Съвършеният човек, Исус, отдаде себе си в жертвена смърт и по този начин беше цена, която да съответства. Тази жертва осигурила

февруари 2025 г.

изкупление за Адам, а оттам и за всички онези, чието потекло произхождало от него - целия човешки род. Този "откуп за всички", както го описва Павел, открива пътя за всички да се върнат към живота.

Павел пише на друго място: "Защото заплатата за греха е смърт, а безплатният Божи дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ." (Римляни 6:23). Подобна мисъл е изразена и в Йоан 3:16-17: "Защото ето как Бог възлюби света: даде Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има вечен живот. Бог изпрати Сина Си на света не за да съди света, а за да спаси света чрез Него".

Исус обяснява още: "Няма съд за никого, който вярва в Него. Но всеки, който не вярва в Него, вече е осъден за това, че не е повярвал в Божия Единороден Син." (Йоан 3:18). Тези текстове разкриват, че целият свят по наследство е осъден на смърт и че освобождаването от това осъждане и възможността за възстановяване на съвършения живот са осигурени чрез Христос. Това възстановяване обаче зависи от вярата и приемането от страна на индивида, за когото е била направена тази любяща разпоредба.

В днешно време онези, които, след като научат за тази разпоредба на Божията благодат, я приемат при условията на послушание и пълно посвещение в изпълнение на Божията воля, се считат за "оправдани", за праведни пред Бога. Павел пише: "И тъй, понеже сме оправдани пред Бога чрез вяра, имаме мир с Бога поради това, което Исус Христос, нашият Господ, е направил за нас". (Римляни 5:1). Онези, които не са дошли при Христос с пълна вяра, подкрепена от пълното посвещаване на живота им да изпълняват Божията воля, като следват стъпките на Исус, в момента не се радват на този "мир с Бога". Те все още са отчуждени от Него поради греха - все още са осъдени на смърт.

Няма друг начин за спасение от смъртта освен чрез Христос. Говорейки за Исус, Петър казва: "В никой друг няма спасение! Бог не е дал друго име под небето, чрез което да се спасим." (Деяния 4:12). Причината, поради която няма друго спасение от смъртта освен чрез Исус, е, че Той е единственият, който е пролял съвършената си човешка кръв в името на прокълнатата от греха и умираща раса. Пролятата кръв в Писанията е символ на излят живот, а Исус "изля душата си до смърт", за да могат Адам и цялото му потомство да получат възможност да живеят. Исая 53:12

Когато приемем с вяра разпоредбите на пролятата Христова кръв и се посветим на божествената воля, откриваме, че в това има нещо повече от просто вяра. Павел пише: "Защото ви е дадена не само привилегията да вярвате в Христос, но и привилегията да страдате за Него". (Филипяни 1:29). Има много писания, които показват, че привилегията на християните е да страдат заедно с Исус. В писмото си до Тимотей Павел пише: "Това е достоверно изречение: Ако умрем с Него, ще живеем с Него. Ако понасяме трудности, ще царуваме с Него. Ако се отречем от Него, и Той ще се отрече от нас." 2 Тимотей 2:11-12

За мъртвите

Подходящо е Павел да спомене този аспект на божествената воля за всички вярващи във връзка с обсъждането на възкресението на мъртвите. Очевидно в църквата в Коринт е имало хора, които не са вярвали във възкресението на Исус. Той изтъква, че ако Христос не е възкръснал от мъртвите, тогава няма надежда, че някой от мъртвите ще бъде върнат към живот. Напротив, той показва, че Исус не само е възкръснал от мъртвите, но и че чрез Него всички ще бъдат възкресени от мъртвите и ще имат възможност

да бъдат възстановени към съвършен живот. 1
Коринтяни 15:12-22

Апостолът ясно показва, че това ще стане чрез управлението на Христос и че Той ще царува, докато всички врагове бъдат поставени под нозете Му. Дори самата смърт ще бъде унищожена. Когато това славно дело бъде завършено, Христовото царство ще бъде предадено на Отец, за да "бъде Той напълно върховен над всичко навсякъде". 1 Коринтяни 15:24-28

Към това Павел добавя следните думи: "И защо ние самите да рискуваме живота си час по час? Защото се кълна, скъпи братя и сестри, че всеки ден се изправям пред смъртта. Това е толкова сигурно, колкото и гордостта ми от това, което Христос Исус, нашият Господ, е извършил във вас. И каква е ползата от борбата с дивите зверове - тези хора от Ефес, - ако няма да има възкресение от мъртвите? И ако няма възкресение, нека пируваме и прием, защото утре умираме!" Стихове 29-32

Тук ни се напомня, че истинските вярващи в Христос - тези, които в момента действително вървят по Неговите стъпки - страдат и умират заедно с Него. Това, обяснява Павел, е от името

февруари 2025 г.

на "мъртвия" свят на човечеството, което показва, че по някакъв начин мъртвите ще се възползват от страданията и смъртта на последователите на Исус. Всъщност това е една от важните характеристики на великия Божи замисъл за даване на живот на света на човечеството. Тя е представена на вниманието ни по няколко начина в Писанията. Един от тях е чрез обещанието, което Бог дава на Авраам, че чрез неговото потомство ще бъдат благословени всички земни родове. Битие 12:3; 22:18

Павел определя това обещано Авраамово потомство като Исус и добавя: "И всички, които са се съединили с Христос в кръщението, са се облекли в Христос... И сега, когато принадлежите на Христос, вие сте истински Авраамови синове. Вие сте негови наследници и Божието обещание, дадено на Авраам, принадлежи на вас". (Галатяни 3:16-27-29). Тук е очевидно, че онези, които са кръстени в Христос и са верни, ще наследят заедно с него обещанието да благославят всички земни родове. Тъй като тези "земни семейства", които ще бъдат благословени, са или мъртви, или умиращи, логично е да мислим, че кръстените в Исус Христос са, символично казано, "кръстени за мъртвите". Именно чрез това кръщение те се

доказват като достойни и подготвени за великото бъдещо дело на благославяне на всички земни семейства.

Кръщението е обяснено допълнително

Разрешеното в Писанията потапяне във вода за християните е само символ или картина на истинското кръщение, което не е във вода, а в Христос, и по-точно в Неговата смърт. Павел заявява: "Или сте забравили, че когато се съединихме с Христос Исус в кръщението, ние се съединихме с Него и в Неговата смърт? ... Понеже се съединихме с Него в смъртта Му, ще бъдем и възкресени за живот, както Той беше". Римляни 6:3,5

Какъв е бил "образът" на смъртта на Исус? Апостолът обяснява още: "Така и вие считайте себе си за мъртви за силата на греха." (стихове 10-11). Исус никога не е бил грешник. Следователно Неговата смърт "за греха" е била жертвена смърт от името на прокълнатия от греха свят на човечеството. Нашето насаждане с Него чрез кръщението в смъртта също е жертвена смърт. Павел пише: "Умолявам ви да предадете телата си на Бога заради всичко, което Той е направил за вас. Нека те бъдат жива и свята жертва - такава, каквато Той ще намери за

приемлива. Това е истинският начин да Му се покланяме." Римляни 12:1

Позовавайки се на Своего кръщение в жертвена смърт, Исус казва: "Но Аз имам кръщение, на което трябва да се подложам, и под какъв натиск съм, докато то не бъде завършено!" (Лука 12:50). Гръцката дума, която тук е преведена като "завършено", има значението на притиснат или зает. Препратката от страна на нашия Господ очевидно е към последните часове на служението Му, когато ще бъде арестуван и умъртвен. По този начин Неговото кръщение е трябвало да бъде в буквален смисъл "кръщение за смърт".

Когато двама от учениците Му поискаха да седнат в царството Му, единият отдясно, а другият отляво, Исус им каза: "Вие не знаете какво питате", каза Исус. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?" - Марк 10:35-38

Тези двама ученици казаха, че могат да преминат през преживяванията, за които говори Исус, затова Той каза: "Ще пиете чашата, която Аз пия, и ще се кръстите с кръщението, с което Аз се

кръщавам." (стих 39). Думата "кръщавам" означава "погребвам" и препратката в тези различни текстове е към погребването на волята ни в Божията воля. Божията воля е била Исус да умре жертвено за греховете на света, така че погребването на волята на Учителя във волята на Небесния Отец означава и Неговото кръщение в смъртта. По същия начин Божията воля е учениците на Исус да последват своя Учител в смъртта, да се кръстят с неговото кръщение, което Павел обяснява като кръщение в смъртта.

Жертвената смърт на Исус отмени смъртната присъда, произнесена над Адамовата раса; за това не е необходима друга жертва. Въпреки това светът, освободен от осъждане, трябва да бъде просветен относно жертвеното дело на Христос. Освен това човечеството трябва да бъде издигнато от умствената и моралната деградация и да бъде очистено от всички трайни последици от греха, за да бъде възстановено съвършенството, загубено в Адам. Верните последователи на Исус, които са насадени заедно по подобие на Неговата смърт, трябва да участват в това дело на просветление и възстановяване.

Примирияване на света

Помирението може да се определи като процес на уреждане или разрешаване на различията, противоречията или конфликтите, така че две или повече страни да могат да възстановят благоразположението си една към друга. Павел пише за помирението на човечеството с Бога: "И всичко това е дар от Бога, който ни върна при Себе Си чрез Христос. И Бог ни е възложил тази задача да помиряваме хората с Него. Защото Бог беше в Христос и помири света със Себе Си, като вече не брои греховете на хората срещу тях. И ни даде тази прекрасна вест за помирение". 2 Коринтяни 5:18-20

От този пасаж се вижда, че жертвоготовните последователи на Учителя участват заедно с него в "тази чудесна вест на помирението" - делото на помирението на човешкия свят с Бога. Това дело води началото си от Бога, великия Автор на плана за спасение на изгубения човешки род. Неговият план е въведен в действие чрез Исус: "Бог примири света със Себе Си в Христос". След това ние, Христовите последователи, сме включени в картината като Христови представители в делото на помирение,

за което Той се е погрижил. Дадено ни е или ни е "поверено" "словото на помирението".

Стих 21 гласи: "Защото Бог направи Христос, който никога не е съгрешавал, да бъде жертва за нашия грях, за да се оправим с Бога чрез Христос." (2 Коринтяни 5:21). Тук имаме обяснение на основата, на която ние, които по наследство сме членове на прокълнатата и умираща раса, можем да бъдем използвани от Бога в делото на помирението. Това е така, защото Христос, на първо място, се е погрижил за нашето помирение и след приемането на тази разпоредба ние ставаме "оправени с Бога чрез Христос". Ние не добавяме нищо към стойността на кръвта, чрез която сме помирени, но силата на тази кръв осъществява нашето помирение и Бог ни смята за праведни и ни дава привилегията да участваме заедно с Христос в делото на помирението за другите.

Павел продължава в глава 6, първи стих: "Призоваваме ви да не приемате Божиата благодат напразно." Колко прекрасна е Божиата благодат, която апостолът ни призовава да не получаваме напразно! Тази привилегия да бъдем работници заедно с него е дело, което обхваща две епохи в Божия план за спасение - настоящата евангелска, или християнска, епоха и

февруари 2025 г.

предстоящата месианска епоха. Христос е възложил на Своите последователи да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието (от гръцки: добра вест) чрез словото на помирението. (Матей 24:14; Деяния 1:8). Това дело изисква саможертва, полагане на живота ни в служба на Господ. Именно това е включено в нашето кръщение в смъртта с Христос, в нашето страдание и умиране с Него.

След това, както видяхме, работата на приближаващата месианска епоха, когато всички членове на Христовото тяло ще бъдат събрани и подготвени, ще бъде да помири и възстанови останалото човечество към живот. Павел пише: "Във времето на Моето благоволение ви чух и в деня на спасението ви помогнах". 2 Коринтяни 6:2

Изразът "в деня на спасението" не се отнася до живота на отделните хора, а до период от Божия план - настоящата епоха на Евангелието - когато Небесният Отец приема жертвата на Своя народ и му отрежда роля в Своя план като съработници заедно с Него. В този текст Павел цитира отчасти Исаия 49:8-9: "Ето какво казва Господ: "В точното време ще ти отговоря. В деня на спасението ще ти помогна. Ще те защитя и ще те дам на хората като Мой завет с тях. Чрез теб ще възстановя

земята на Израил и ще я присвоя отново на собствения ѝ народ. Ще кажа на затворниците: "Излезте на свобода" и на тези, които са в тъмнина: "Елате в светлината". Те ще бъдат моите овце, които ще пасат на зелени пасища и на хълмове, които преди бяха голи"

Небесно и земно спасение

В настоящето време онези, които чрез вяра се възползват от предоставения им от Бога чрез Христос живот, ако са верни до смърт, ще бъдат въздигнати в слава, чест и безсмъртие. (Римляни 2:7). За тях се говори в Евреи 3:1 като за "призовани на небето". Във 2 Петрово 1:4 те са описани като хора, на които са дадени обещания, чрез които могат да станат участници на "божественото естество", което е естеството на Бога. В Римляни 5:2 те са описани като радващи се на "очакването да споделят Божията слава".

Божествената природа е не само безсмъртие, но и източник на живот. Ето защо, както и в цитираното по-горе Ис. 49:8-9, онези, за които се говори, че са запазени от Бога през всичките им изпитания, тъй като страдат заедно с Христос в Неговото кръщение в смъртта, са представени като хора, които казват на затворниците: "Излезте", и на онези, които са в тъмнина:

"Покажете се". Това са "затворниците", огромният остатък от човечеството, както мъртви, така и живи, които чрез Христос и Неговите верни последователи ще бъдат изведени от робството на адамовата смърт. Те обаче няма да бъдат издигнати до божествената природа, както ще стане с църквата, а ще бъдат изведени "да наследят запустелите наследства".

Това е наследството на живота на земята и властта над нея, която е била дадена на Адам, но която той е изгубил чрез греха. Това наследство на земния живот е било откупено с кръвта на Христос и църквата ще се присъедини към него, за да възстанови това наследство на всички, които ще се подчиняват на законите на онова хилядолетно царство на благословието, по време на което мъртвите, за които сега се кръщават истинските християни, ще бъдат просветени и ще им бъде дадена възможност да се върнат към съвършенството на човешкия живот.

Колко сме благодарни, че нашият любящ и вечен Бог е бил винаги в помощ на Своя жертвоготовен народ през целия този "ден на спасението", който, както вярваме, вече е към своя край! Радваме се, че благодарение на заслугите на

Христовата кръв нашият Небесен Отец приема жертвите на Своя народ и прави възможна проверката на тяхната вярогност към Него, очаквайки окончателното им издигане до божествената природа.

Както видяхме, дори по време на кръщението им със смърт Господ ги използва като сътрудници във великия си план за спасение. Те ще продължат да бъдат използвани като служители на помирениято и през следващата епоха, защото ще предадат посланието за помирение и възстановяване на цялото човечество, докато накрая това познание за Господ ще изпълни земята, "както водите покриват морето". Исая 11:9; Авакум 2:14

Именно чрез църквата, като посланици на Христос и използвайки словото на помирениято, познанието за "откупа за всички", осигурен от Исус , ще бъде "засвидетелствано" или направено известно на всички в подходящото време. 1 Тимотей 2:3-6

Булката

На символичен език Библията говори за вярващата Църква като цяло - за всички онези, които през настоящата епоха на Евангелието са

насадени заедно по подобие на смъртта на Исус - като за "невеста" на Христос. В Откровение 19:7 Исус е споменат като "Агнец" заради жертвения характер на изкуплението. Четем: "Да се радваме и да се веселим, и да Му отдадем чест, защото дойде сватбата на Агнеца, и жена Му се приготви".

Това "подготвяне" в момента на онези, които ще се съединят с Исус в славата и ще участват заедно с Него във възстановяването на човечеството през Месианската епоха, е свързано с много жертви и страдания. Собственото служение на Исус е било предимно жертвено и е завършило със смърт. Писанията ни призовават да бъдем като Него, символично да бъдем погребани с Него чрез кръщение в смъртта.

Украсението на бъдещата булка, освен че е безкористна любов, водеща до жертва за другите, е и украсение на смирението и послушанието в изпълнението на Божията воля. Всъщност то е богата комбинация от всички плодове и благодати на Светия Дух. (Галатяни 5:22-23; 2 Петрово 1:5-7). Едва когато всеки бъдещ член на бъдещата Христова невеста бъде така "красиво облечен за своя съпруг" и цялото

бъде изведено в "първото възкресение", ще се състои сватбата на Агнеца и Неговата невеста. Откровение 21:2; 20:6

Тогава ще се изпълни Откровение 22:17, защото едва тогава ще има завършен клас на невестите. Текстът гласи: "Духът и невестата казват: "Елате!" Всеки, който чуе това, нека каже: "Елате". Нека всеки, който е жаден, да дойде. Нека всеки, който желае, да пие свободно от водата на живота". Информирани сме, че "Духът", Божията свята сила и влияние, проявени чрез Неговия Син, Исус Христос, и "невестата", вярващата църква, ще представляват средствата, чрез които човечеството ще бъде поканено да вземе от "водата на живота". По този начин отново се разкрива уникалната позиция в плана на спасението, която заемат онези, които са посадени заедно по подобие на смъртта на Исус.

Нищо чудно, че Павел посочва колко безсмислени биха били християнските страдания и смърт, колко празно би било нашето кръщение за мъртвите, ако няма възкресение на мъртвите! Ние обаче знаем, че възкресение на мъртвите ще има, защото Христос, "първият плод", вече е възкръснал от мъртвите и е въздигнат в небесна слава. (1 Коринтяни 15:23). "Първото февруари 2025 г.

възкресение" ще обхване всички, които са страдали и умрели заедно с Него, за да могат да живеят и царуват с Него, но тази славна надежда може да бъде осъществена само чрез вяност "дори до смърт". Откровение 2:10

Радваме се на увереността в божествената помощ за онези, които полагат живота си в жертва. Един от най-големите стимули за вяност е обещанието на Писанията, че нашето "кръщаване за мъртвия" свят в настоящия момент ще се натрупа за тяхна крайна полза през следващата епоха в Божия план. Ако бъдем верни, ще участваме във великото бъдещо дело за възстановяване на мъртвия свят към живот, за просвещаването му, за помиряването му с Бога и за даването на възможност да живее вечно. Какъв славен резултат е обещан в Божието Слово!

ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА

Урок за февруари 2

Правилна молитва

Ключов стих: *"Молете се така: "Отче наш, който си на небесата, нека Твоето име да бъде свято."*
Матей 6:9

Избрано Писание:
Матей 6:5-15

След като Исус завършва "молитвата си на едно място", един ученик го пита: "Господи, научи ни да се молим". (Лука 11:1-4). Не бива да предполагаме, че този ученик никога преди не се е молил, когато задава този въпрос. Изглежда обаче учениците са разбрали, че не само учението на Исус се различава значително от това на книжниците и фарисеите по различни въпроси, но и начинът му на молитва е различен. Ето защо те пожелаха да получат неговите наставления за молитвата.

Урокът на Исус за молитвата е описан в евангелията на Лука и Матей. (Лука 11:1-13;

Матей 6:5-15). Не бива да разбираме, че Исус е имал предвид да повтаряме дословно думите му, когато се молим, а по-скоро е казал: "Ето как трябва да се молите". С други думи, Исус не ни е дал точните думи, които да казваме, а по-скоро е дал общ пример за стила и съдържанието на нашите молитви - прости, кратки, директни, подредени и благоговейни. Ето защо трябва да избягваме да повтаряме едни и същи формални думи във всяка молитва или да мислим, че като произнасяме дълга молитва, ще впечатлим слушателите или по някакъв начин ще бъдем по-приемливи за нашия Небесен Отец. Матей 6:7

"Отче наш, Който си на небесата". (стих 9). Изразът "Отче наш" ще да е бил нов за евреите, тъй като те са били народ от "слуги". (Ездра 5:11; "Коляно-хау-ми-я" 1:6). В Новия завет обаче апостолът заявява относно онези евреи, които са приели Исус, че "на тях даде сила (на гръцки: привилегия) да станат Божии синове". (Йоан 1:12). "да се пази свято Твоето име" изразява благоговейно преклонение и признателност към Божията доброта и величие. Първата ни мисъл в молитвата трябва да бъде за Бога, а не за нас самите, нито за други скъпи за нас хора.

"Нека Твоето царство дойде скоро." (Матей 6:10).
Трябва да се молим за скорошното идване на Божието царство, което, както е обещал, ще благослови цялото човечество и ще бъде вечното решение на всеки проблем, беда и зло на сегашния свят. Тази надежда за Царството ще ни помогне да преминем през изпитанията и трудностите на днешния ден, докато съзерцаваме перспективата за времето на благословение за всички.

"Да бъде Твоята воля на земята, както е на небето." Трябва да изразяваме доверието си, че Бог ще изпълни всичките си многобройни обещания. "Дай ни днес храната, от която се нуждаем." (стих 11). Трябва да признаем непрекъснатата си зависимост от Бога, като приемем Неговата провиденческа грижа и напътствие в ежедневието ни живот по отношение на духовните и временните въпроси.

"Прости ни греховете, както и ние сме простили на онези, които са съгрешили против нас." (стих 12). Често не отговаряме на съвършените Божии стандарти и затова трябва да изразяваме в молитва нуждата си от Неговото състрадание и милост, да търсим прошка чрез заслугите на нашия Спасител и да изразяваме желанието си да се променим. Също така трябва да помолим

февруари 2025 г. 23

нашия Небесен Отец да ни помогне да развием милост към другите, които може да съгрешат срещу нас. Матей 5:44

"Не ни оставяй да се поддадем на изкушението, но ни спаси от лукавия." (Матей 6:13). Трябва да поискаме от Бога да направлява стъпките ни в живота, така че върху нас да не дойде изпитание , което не бихме могли да понесем, и да ни помогне да се учим от изпитанията, които допуска за нашето израстване. (1 Коринтяни 10:13; Римляни 8:28). Така виждаме начина на молитва, даден ни от Исус, за да бъдем угодни на Бога, като му изразяваме желанието си да изпълняваме волята му от сърце. Ефесяни 6:6

Йоан Кръстител

Ключов стих: "Истина ви казвам: от всички, които са живели някога, никой не е по-велик от Йоан Кръстител. Но дори и най-малкият човек в Небесното царство е по-голям от него!"
Матей 11:11

Избрано Писание:
Матей 11:7-15

И Малахия, и Исаия пророкуват, че Бог ще избере човек, който ще "подготви" предварително пътя на Господа. (Малахия 3:1; Исаия 40:3-5; Матей 11:10). Този специален посланик е Йоан Кръстител. Ангел Господен съобщил на бащата на Йоан, че жена му, в напреднала възраст като него, ще роди син и те трябва да го нарекат Йоан. Ангелът съобщава за Йоан, че "той ще обърне много израилтяни към Господа, техния Бог ... Той ще подготви народа за идването на Господа". Лука 1:5-17

Когато Исус навърши тридесет години, той дойде при Йоан, който "проповядваше, че хората трябва

да се кръстят, за да покажат, че са се покаяли за греховете си". Когато Йоан видя Исус, той възкликна: "Ето Божият Агнец, Който взема върху Себе Си греха на света." Тогава Исус помоли Йоан да го кръсти. Когато Исус излезе от водата, "Йоан даде това свидетелство: Видях Духа да слиза от небето като гълъб и да остава върху Него." Лука 3:2-23; Йоан 1:19-34

По-късно, когато Йоан е хвърлен в тъмница, Исус провъзгласява пред множеството думите от нашия ключов стих: "Между родените от жени не се е издигнал никой по-голям от Йоан Кръстител; но който е най-малък в небесното царство, той е по-голям от него." Матей 11:11

Изразът "небесно царство" се отнася до духовната фаза на месианското царство, която започва да се развива по време на земното служение и смъртта на Христос. То продължава на Петдесетница с изливането на Божия Свети Дух върху хората, които ще посветят живота си да служат на нашия Небесен Отец. (Деяния 2:1-41; Римляни 12:1; Евреи 3:1). Това небесно призвание продължава през цялата епоха на Евангелието до наши дни включително.

Една от титлите, които Писанията дават на Исус, е "Младоженец". Неговите верни последователи като група ще се превърнат в Негова "невеста". (Откровение 19:7; 22:17). Йоан Кръстител обяснява: "Който има невеста, той е младоженецът; а приятелят на младоженеца, който стои и го чува, се радва много поради гласа на младоженеца". (Йоан 3:29). Служението на Йоан принадлежи на предходната юдейска епоха, която е на път да приключи. И все пак, тъй като умира, преди Исус да отвори поканата за участие в "небесното царство", Йоан няма да бъде смятан за част от класа на "невестата", макар че се радва, че е "приятел на младоженеца".

Йоан Кръстител, както и "Авраам, Исаак, Яков и всички пророци", ще бъдат възнаградени за своята вяроност, като възкръснат на земята като съвършени човешки същества. Те ще бъдат "князе по цялата земя", служейки като наставници и примери за цялото човечество в земната фаза на Царството. Лука 13:28; Псалми 45:16; Евреи 11:4-40

Когато Исус заявява, че "най-малкият в небесното царство е по-голям от него", не бива да заключаваме, че Йоан Кръстител и всички онези праведници, споменати в Писанията, които

февруари 2025 г. 27

са живели преди земното служение на Христос, са били по-малко верни от евангелската църква. По-скоро това означава само, че Бог ще ги възкреси като съвършени човешки същества на земята, докато е обещал да възкреси Христовата невеста като съвършени духовни същества, като им даде безсмъртие и божествена природа. 2 Петрово 1:4; Римляни 2:7; 6:3-5; 2 Тимотей 2:11-12

Богатият млад мъж

Ключов стих: *"Пак ви казвам: по-лесно е
камила да мине през иглени уши, отколкото
богат да влезе в Божието царство."*

Матей 19:24

Избрано Писание:
Матей 19:16-30

Един млад мъж с голямо имущество дойде при Исус, коленичи пред Него и попита: "Какво да правя, за да наследя вечен живот?" (Марк 10:17; Матей 19:20; Лука 18:18). След кратък разговор между тях Исус каза: "Ако искаш да бъдеш съвършен (на гръцки: пълен), иди, продай имота си и раздай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето" и "вземи кръста и Ме следвай". Когато младежът чу това, "той си отиде натъжен, защото имаше голямо богатство". Матей 19:21-22; Марк 10:21-22

Тогава Исус каза на учениците Си: "Трудно е (на гръцки: трудно) за богатия да влезе в небесното царство." След това добавя думите, които се съдържат в нашия ключов стих: "по-лесно е

камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство". Учениците "много се учудиха и попитаха: "Кой тогава може да се спаси?" Исус отговори: "За човеците това е невъзможно, а за Бога всичко е възможно." Матей 19:23-26

Преди това Исус е наставлявал: "Не си трупайте съкровища на земята", а вместо това "Събирайте си съкровища на небето", защото "където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви". (Матей 6:19-21). Също така, в притчата за сеяча Исус е обяснил, че семето, паднало сред тръни, които след това поникват и задушават семето, представлява онези, които чуват Божието Слово, "но грижите на този живот и измамата на богатството задушават словото и го правят безплодно". Матей 13:22

Апостол Павел предупреждава: "Но хората, които копнеят да бъдат богати, падат в изкушение и се улавят от много глупави и вредни желания, които ги тласкат към разруха и гибел. Защото любовта към парите е коренът на всички видове зло. И някои хора, жадувайки за пари, се отклониха от истинската вяра и се пронизаха с много скърби". 1 Тимотей 6:9-10

Богатият човек обаче, който напълно е предал сърцето си на Господа и искрено търси Бога, може с голямо смирение и покорство да отговори на небесното призвание и да развие характер, който да е угоден на Небесния Отец. В Писанията са описани няколко души, които са направили точно това. Закхей, макар и главен сред митарите, "се опита да погледне Исус" и е описан като "богат". (Лука 19:2-9). Йосиф от Ариматея, който е описан като "богат човек", моли Пилат за мъртвото тяло на Исус и го полага "в собствения си нов гроб". (Матей 27:57-60). Никодим се присъединява към Йосиф и донася много голямо количество аромати, за да помаже тялото на Исус; следователно и той трябва да е бил богат. Йоан 19:39-42

Най-великият пример за човек, който е бил богат и напълно подчинен на нашия Небесен Отец, е Исус. "Макар да беше богат", първият и главният от цялото Божие творение, все пак заради бедното стенощо творение "стана беден" и "слезе от небето". Той доброволно стана съвършен човек и даде живота си "като откуп за всички, за да бъде засвидетелстван в определеното време". 2 Коринтяни 8:9; Йоан 3:13; 6:38-51; 1 Тимотей 2:5-6

Притчата за овцете и козите

Ключови стихове: *"А когато дойде Човешкият Син в славата Си и всички ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. Всички народи ще се съберат пред Него и Той ще отдели хората, както пастир отделя овцете от козите."*
Матей 25:31-32

Избрано Писание:
Матей 25:31-46

Тази притча илюстрира кога и как ще се извърши работата по време на земната фаза на Месианското царство. Притчата започва: "Когато Човешкият Син дойде в славата Си". "Човешкият син" е нашият Господ Исус. (Матей 16:13; Йоан 5:26-27). Заедно с Човешкия син "всички свети ангели" ще бъдат "с Него". Това е завършената невеста на Христос. Откровение 14:1-4

Времовата рамка на притчата се определя от това твърдение: "Тогава ще седне на престола на славата Си." Едно от обещанията, дадени на верните християни от възкръсналия Господ, е:

32 Зората

"На онзи, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол." (Откровение 3:21). В този стих се съдържат две важни твърдения. Първо, наградата, обещана на всички верни победители от настоящата епоха на Евангелието, ще бъде привилегията да работят заедно с него като "царе и свещеници", да царуват заедно с него с цел да поучават и издигат човечеството по време на Царството. (Откровение 1:5-6; 20:4-6). Второ, когато това послание е дадено на Йоан, Исус е "седнал" на престола на Своя Отец, но все още не е на своя собствен престол.

Следователно притчата сочи към едно бъдещо време, когато Христос ще "седне на престола на славата Си". Това ще се случи, когато "всички свети ангели" ще бъдат с Христос - т.е. след като цялата Христова невеста бъде завършена. В един по-ранен случай Исус казва на учениците си за това време: "Аз ви определям царство, както Моят Отец Ми определи, за да ядете и пиете на Моята трапеза в Моето царство и да седите на престоли." Лука 22:29-30

В притчата думата "слава" е преведена от гръцка дума, която означава "слава, която е много очевидна". Апостол Павел дава допълнително

февруари 2025 г. 33

доказателство, че когато Христос ще бъде в "много явна" слава, това ще бъде заедно с всички последователи на Господ, които са били верни до смърт. Той пише: "Когато Христос, Който е нашият живот, се яви (на гръцки: да бъде явен), тогава и вие ще се явите с Него в слава". (Колосияни 3:4). Думата "слава" в това, е от същата гръцка дума, преведена като "слава" в Матей 25:31.

По време на царуването на Христовото царство "пред Него ще се съберат всички народи". Всички ще се запознаят с неговата власт. След това, в края на царството, продължава притчата, "ще ги отдели ... както пастир разделя овцете си от козите". (Матей 25:32). Това разделяне представлява окончателно изпитание и оценка на всеки човек "според делата му", които той ще е показал по време на периода на съда на царството. Деяния 17:31

Хората от класа на овцете ще наследят Царството, защото през това време са развили и доброволно са проявявали Божия характер на любов, като са помагали и насърчавали другите. Индивидите от козлоподобния клас няма да проявят нито едно от тези качества по време на Царството и ще се радват на благословиите му

само за себе си. На тях няма да им бъде позволено да живеят вечно. Откровение 20:12-15